

намагається заручитися підтримкою дружніх держав для того, щоб поліпшити стан інвестиційного клімату в Україні.

Таким чином, можна зробити висновок, що Україна ще довгий час буде залишатися країною з несприятливим інвестиційним кліматом і щоб зрушити в кращу сторону, треба немало часу та багато сил з боку держави.

1. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій від 23.02.98 № 22: за станом на 01.02.1998 р. [Текст] // Державний інформаційний бюлетень про приватизацію. – Агентство з питань запобігання банкрутству, 1998. – № 7. – С. 5-16. – (Бібліотека офіційних видань).

2. Офіційний сайт Державного комітету статистики України: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua>.

3. Офіційний сайт Європейської Бізнес Асоціації: [Електрон. ресурс]. – Режим доступу: <http://www.eba.com.ua>.

ПІДВИЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВ ЖИТЛОВО-КОМУНАЛЬНОГО ГОСПОДАРСТВА УКРАЇНИ

Трикоз М.М.

Науковий керівник – Гайденко С.М., асистент

Діяльність підприємств житлово-комунального господарства України має значний вплив на економічне та соціальне становище держави, оскільки до складу галузі відносяться такі підприємства, які забезпечують основні потреби життєдіяльності споживачів. Проведений раніше аналіз, результати якого викладені в роботі (Полуянова М.В.), дозволив зробити висновки про те, що галузь потребує залучення значних інвестиційних ресурсів. Тому, актуальною є задача підвищення інвестиційної привабливості підприємств житлово-комунального господарства.

Об'єктивна оцінка інвестиційної привабливості підприємств житлово-комунального господарства України на сучасному етапі дозволяє не лише оцінити перспективність підприємств в якості об'єкта інвестицій з боку інвестора, а й є ефективним інструментом обґрунтування напрямків управління економічними показниками для фахівців підприємства. Проте, враховуючи сучасні зміни в економіці країни, які стосуються підприємств житлово-комунального господарства, питання підвищення інвестиційної привабливості потребують адаптації теоретичних розробок до реальних умов діяльності підприємств. Фінансування галузі з боку держави дуже обмежене.

На даний час, потрібно негайне реформування комунальних підприємств. Однак складністю цього є відсутність власних фінансових

коштів, а також відсутність мотивації до зниження витрат. Тому актуальним та перспективним можна вважати розвиток наукових знань з питань залучення фінансових ресурсів приватного сектору в галузях надання послуг. Як показує досвід, приватного інвестора забезпечує більш ефективне використання фінансових ресурсів.

Основними напрямками підвищення ефективності реформування та розвитку житлово-комунального господарства України на загальнонаціональному рівні є:

- створення фінансово-інвестиційного механізму державної підтримки житлово-комунального господарства, зорієнтованого в умовах обмеженості ресурсів на комплексне розв'язання проблем у сфері поліпшення житлових умов громадян, збереження участі держави в розвитку будівельної галузі, подолання кризових явищ у функціонуванні цієї ланки завдяки залученню платоспроможного споживача, вдосконалення просторової організації житлово-громадської забудови поселень і систем розселення на фоні скорочення державних зобов'язань із забезпечення житлом та інвестування житлового будівництва;

- розвиток нормативно-правової бази функціонування та реформування житлово-комунального господарства за напрямками:

- 1) забезпечення додаткових джерел фінансування реконструкції, капітального та поточного ремонту об'єктів житлово-комунального господарства;

- 2) технічного переобладнання, підвищення ресурсоефективності житлово-комунального господарства;

- 3) підвищення рентабельності функціонування та інвестиційної привабливості підприємств житлово-комунального господарства.

Таким чином, для залучення інвестиційних коштів у галузь житлово-комунального господарства необхідно створити механізм державно-приватного партнерства. Спираючись на досвід європейських країн, використання державно-приватного партнерства створює умови для економічного та соціального розвитку на основі ефективної взаємодії державного й приватного секторів. А отже, усунення існуючих недоліків допоможе зробити підприємства житлово-комунального господарства більш прозорими та привабливими для інвесторів.

1. Димченко О.В. Підвищення інвестиційної привабливості підприємств ЖКГ шляхом впровадження стимулюючого тарифного регулювання / О.В. Димченко, Є.В. Мозговий // Бізнес-адміністрування в умовах турбулентної економіки: II Міжнародна науково-практична інтернет-конференція. – Харків: ХНУМГ ім. О.М. Бекетова, 2016. – С. 127-129.

2. Богуш Л.Г. Житлово-комунальне господарство України: напрями та проблеми реформування і розвитку / Л.Г. Богуш // Ефективна економіка: електронне наукове фахове видання. – Київ, 2013. – № 12. – Режим доступу:

ПРОБЛЕМИ СТАНДАРТИЗАЦІЇ ГОТЕЛЬНИХ ПОСЛУГ В УКРАЇНІ ТА СВІТОВИЙ ДОСВІД

Буцька А.Р., Склярів М.В.

Науковий керівник – Покуца І.В., канд. екон. наук, асистент

Проблема стандартизації і класифікації готельних послуг сьогодні найбільш актуальна у вітчизняній і світовій готельній та туристичній сферах. Стандартизація готелів – це визначення відповідності конкретного готелю і номерів критеріям або стандартам обслуговування. Прийнята в кожній країні класифікація містить категорію розрядності, що є якісним параметром стандарту. Розрядність готелю впливає на його престиж, формування клієнтури, вартість готельних послуг тощо. Вагомий внесок у розвиток теоретичних і практичних питань готельних послуг здійснили такі українські вчені як Л.Г. Агафонова, Г.Б. Мунін, С.І. Дорогунцев та ін. [1].

Не беручи до уваги зусилля, які докладала свого часу Всесвітня організація торгівлі та туристичні асоціації, зараз немає єдиної системи класифікації готелів в масштабах світу та Європи. На національному рівні в більшості країн ця проблема зумовила розроблення цілої низки спеціальних законодавчих актів. Зазвичай наряду з офіційними класифікаціями існують також довільні (неофіційні) системи, які застосовуються готельними об'єднаннями, автомобільними клубами, тощо.

Не можна не звернути уваги на оригінальну класифікацію, розроблену впливовою в готельному бізнесі фірмою Business Travel International (її дотримується також і ВТА – Туристична Адміністрація Великобританії). Відповідно до цієї класифікації всі готелі поділяються на 9 типів: Superior Deluxe, Deluxe, Moderate Deluxe, Superior First Class, First Class, Moderate First Class, Superior Tourist Class, Tourist Class, Moderate Tourist.

Готельне обслуговування залишається складним і багатоступеневим процесом, починаючи з моменту усвідомлення клієнтом своєї потреби в послугі і закінчуючи його від'їздом з готелю. Дуже важливо розуміти склад, зміст, взаємозв'язок елементів, а також ступінь участі тих чи інших відділів і працівників готелю на кожній стадії цього процесу.